

ik u mededeelen, dat in onze streken de mannelijke planten van *Stratiotes* volstrekt niet zeldzaam zijn. Op mijn terrein in Paterswolde, het Elsburger Onland, heb ik meer mannelijke dan vrouwelijke planten. De laatste dragen geregeld vruchten.

Groningen, 12 Juli 1928.

J. C. SCHOUTE.

Mannelijke Egelskoppen. — Het is me een genoegen, u te kunnen mededeelen, dat bij eene vanmorgen gehouden excursie der afd. Arnhem van de N.N.U.V. onder Oud-Zevenaar vele bloeiende *mannelijke* planten van *Stratiotes* gevonden zijn en daartusschen enkele *vrouwelijke* in bloei.

Velp, 8 Juli 1928.

F. FLORSCHÜTZ.

Lepelaars in Amsterdam. — Misschien interesseert u de mededeeling, dat zich sinds een paar dagen aanvankelijk een 20-, later een 40-tal lepelaars (klaarblijkelijk jonge) bevinden zo goed als in de stad Amsterdam, n.l. op een stuk land tussen Baarsjes, Admiraal de Ruyterweg en Haarlemmerweg, onmiddellijk achter de R. Claeszenstraat, welk land drassig is, omdat een deel ervan wordt opgespoten. Ongetwijfeld zijn de vogels uit 't Naardermeer afkomstig.

T. JARINGS.

Lepelaars in Amsterdam. — Is het u bekend, dat zich op het onder wafer staande weiland achter de Bestevaerstraat tegenwoordig elken dag lepelaars ophouden? Thans uitkijkend tel ik er een dertigtal. Uit dit groote aantal meen ik te moeten afleiden, dat deze vogels niet uit Artis, maar uit het Naardermeer komen.

21 Juni 1928.

M. BEISHUIZEN.

Lepelaars in Amsterdam. — Waarschijnlijk interesseert het u, dat op het terrein begrensd door Haarlemstraatweg, Baarsjes, Admiraal de Ruyterweg en Reynier Claeszenstr. (voormalige „slatuintjes”), dat nu opgespoten wordt, en op het oogenblik een echt moeras is, zich sinds enige weken een aantal lepelaars ophoudt, welk aantal momenteel tot een kleine honderd is aangegroeid. Waar de lepelaar als een schuwe-zeldzame vogel bekend staat, is het zeer eigenaardig vanaf onze waranda op een 100 M. afstand soms, de vogels te zien „grazen”, terwijl een paar honderd meter verder de jongens voetballen.

29 Juni 1923.

B. T. ZONDERVAN.

Onze Kraanvogels. — Naar aanleiding van uw vraag over kraanvogeltrek geef ik u hierbij mijn waarneming vanaf 30 Oct. 1918: vlucht van plm. 200 stuks, niet juist te tellen door sterken wind, trek N.O. naar Z.; 6 Oct. 1921: twee groote troepen tegen den avond N.O.—Z.; 21 Oct. 1923: 40 stuks trek naar het Zuiden en 28 Oct. 1923: 103 stuks trek naar het Zuiden; 29 Oct. 1923: bij „Gerrits flesch” eenige honderden, welke overnacht hadden; 4 Oct. 1925: groote troepen, te hoog voor telling, N.O.—Z.W.; Dec. 1926: veel op den trek, te ver af voor telling, N.O. Z.; 17 Maart 1927: 72 stuks naar het N.O. trekkende; 1927: ook gedurende de herfst niet te tellen door afstand.

De trek was hier vroeger tusschen Doesburg en Dieren door naar het Zuiden en op den terugtocht naar het Oosten. De trek is nu veel veranderd en is nu meestal Oostelijk van Doesburg. — Ik las in mijn waarnemingsboek, dat in 1922 op 7 Maart dicht bij Dieren aan de IJssel twee raven waren, ik heb ze toen mooi kunnen waarnemen. Na dien nooit meer. Vermoedelijk een paar verdwaalden uit het Oosten.

BORNEMANN.

Kraanvogel. — Naar aanleiding van de kraanvogelberichten in D. L. N. kan ik U mededeelen, dat wij op 18 Maart op een N. J. N. excursie bij Vorden een troepje van 16 Kraanvogels hebben gezien, richting Oost. 's Middags is er boven Zutphen een grotere troep gezien, richting N.O. of O.

Zutphen, 13 Juni '28.

FRANS TJALLINGH.

De kleine plevier broedvogel der Soester verstuivingen? — Op 1 Juli i.l. ontdekte

elberichten in D. L. N. kan ik U mededeelen, dat wij op 18 Maart op een N. J. N. excursie bij Vorden een troepje van 16 Kraanvogels hebben gezien, richting Oost. 's Middags is er boven Zutphen een grotere troep gezien, richting N.O. of O.

FRANS TJALLINGH.

Kraanvogel. — Naar aanleiding van de kraanvogelberichten in D. L. N. kan ik U mededeelen, dat wij op 18 Maart op een N. J. N. excursie bij Vorden een troepje van 16 Kraanvogels hebben gezien, richting Oost. 's Middags is er boven Zutphen een grotere troep gezien, richting N.O. of O.

Zutphen, 13 Juni '28.

ngen? — Op 1 Juli i.l. ontdekte

De kleine plevier broedvogel der Soester verstuivingen? — Op 1 Juli i.l. ontdekte

precies als de kleine plevier doet, wel eens een schaarschen keer op zandige heien, dus in het binnenland. De gele in plaats van oranje pooten en nog enkele andere kenmerken wettigden de conclusie, dat ik *Charadrius dubius* voor mij had.

Aanvankelijk dacht ik, dat de vogel, dien ik in Soest voorheen nooit eerder had opgemerkt, een toevallige gast was, doch toen ik op 8 Juli opnieuw mijn schreden richtte naar de plaats, waar ik hem een week tevoren waarnam, was hij nog steeds present.

Van 8—15 Juli — in de hittegolfweek — had ik vacantie en in dezen tijd heb ik dagelijks van zijn verrassende schoonheid kunnen genieten.

Ondertusschen werd hoe langer hoe meer mijn vermoeden versterkt, dat hij broedvogel was. Een kennis werd ingelicht over mijn ontdekking en tezamen hebben wij verscheidene uren zijn doen en laten gevolgd. Of liever: *hun* doen en laten, want na eenige dagen bleek, dat er een paartje aanwezig was. Ondanks de moordende hitte hebben wij — vooral in de dragelijke vroege morgenuren — ijverig naar eieren of jongen gezocht, maar deze, helaas, niet gevonden. Alles wees er echter op, dat de vogels iets kostbaars te verdedigen hadden: dit kon niet alleen worden afgeleid uit de zenuwachtigheid van hun stem en gebaren, de gehechtheid aan hun terrein, alsmede aan hun klaarblijkelijke pogingen om ons af te leiden, maar ook uit de felle aanvallen, die op overtrekkende kraaien werden gericht. Een volgend jaar zal ik nog eens extra uitkijken. Inmiddels is de aanwezigheid van den waarlijk niet algemeen voorkomenden kleinen plevier in het Soester „duin“-gebied, waar ook korhoenders voorkomen en de duinpiepers vrij talrijk zijn, een reden te meer om voor het behoud van dit prachtige landschap, dat bovendien een verrukkelijk recreatiegebied vormt, zoo nadrukkelijk mogelijk op te komen.

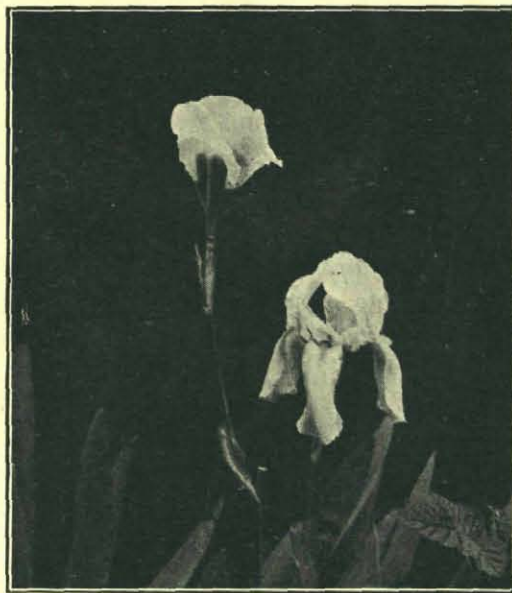
RINKE TOLMAN.

Verwelken van de bloemen van de bleeke Lisch. — Op verschillende plaatsen vindt men in de litteratuur aangegeven op welke wijzen de planten de insecten lokken, hoe de weg naar de honig of het stuifmeel als 't ware voorgeschreven is, en welke inrichtingen de bloemen bezitten om de insecten (of hun tongen) op die juiste weg te houden.

Aan het verwelken der bloemen wordt veel minder aandacht geschonken. Toch zijn ook hierbij nog aardige dingen op te merken, voor hen die van „Omgang met Planten“ houden. Het volgende moge een aanleiding zijn om in eigen tuin alles nog eens na te gaan en de litteratuur eens na te slaan.

De groote Lisschen (*Iris germanica*, *I. pallida* enz.) gaan, tenminste in mijn tuin vroeg in den ochtend open. Omstreeks 7 u. (zomertijd) zijn ze bijkans altijd al open. De bloem blijft, in de gevallen, welke ik controleerde, drie dagen open, en sluit zich dan 's nachts of 's ochtends heel vroeg op een aardige manier.

De groote buitenste bloemdekbladen (die met een baard voorzien zijn) richten zich op en sluiten zoo den toegang af tot de gangen, gevormd door de bladvormige stengels en de genoemde bloemdekbladen. Insecten kunnen dan niet meer binnendringen. Zooals Prof. Schröter bij een lezing opmerkte over iets dergelijks bij een Indische bloem: „de herberg is gesloten“. Mijn bloemen kregen geen insectenbezoek, zoodat ik niet kon nagaan, of de gewenschte gasten in 't algemeen de ochtend of middaguren voor hun tochten uitkiezen. Het ziet er m.i. naar uit of de bloemen voor

Verwelkende bleeke lisch.